

ՄԱՍԵԱՅ ԱՂԱՒՆԻ. — ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ՎԱՐՃԱՐԱՆ. —

ԳԵՐՈՊ. ՍԱՐԳՍԻ Վ. ԹԵՂԻՆԻԱՆ.

Հետեւեալ նամակը նշանաւոր ազգասիրութեամբ եւ գեղեցկախոհ իմաստներով գրուած ըլլալուն՝ արժանի կհամարիմք ազգասիրաց ծանօրութեանը, իպատիւ սրտի Գեր. նամակագրին :

Գերագախ Անբրաիս Վարդապետ Ազգասէր Հայր :

Ամենախնամ տեսչութիւնն երկնից որ զերջանս կենաց մարդկան իբր ին նորմէ, որ պահէր, Հայր, զՔր. եւ զԳերագախս. Երիցակցաց անձկանկատ ամենագովելի դէպ վերադարձին ընդ ստուերու խրոց բարեհաճութեան կամաց՝ իստանեւիներորդ Գարու Միջօրեական պայծառութեանն ինան դատեալ էր յերեւան հասնել առ արկանել զանքեկի հառապայք անօդ եւ անկողմաստէր նեմաւորեան ինորիզն մնաց մարդկան եւ յառա աշխարհի : Այն խնդրալի էր դէպս եւ ընդ այն քէ երկնից Հայկազանց բուն ժպիսս զուարթս իղէմս եւ զարպիս խիցոյ խիս յարուցին միայն տե՛ն առ միւսանգամ տեսչութիւն լուսոյ վերադարձող արեգականն զօր եւ բնականանայ անբարբառ յայննէլ զուժգնութիւն նորին, եւ յայնժամ երբ տնանք ընդ խնդրեանն եւ զարմանս յու ածեն խառնել, մեք անվելոյ վարձութեան ամենխնամս տեղեւոր Հիմնադրին կրկնեցաք ժառա օրնից, որ ընդ հօր անհարկութեամբ իւրով նկէալ զժակս օրջանաց իկեանս իման եւ իպօսոյ յախտեանկանութեան, եւ յսկրդբանէ օրնեալ գերասանակս նոյնն ամենեկին բնառ անեղելի ընթանալ ընթանան եւ իվերոյ յարեանց ձգեն բուն տեղս : Արքին յարեւելս՝ ուղիս իժովն՝ նմրենն ի Հայրենին՝ նեմաւորեան իզրիկ նեմաւորեան՝ կարն բանիս եւ նոզի հաւասարմութեանն յԱզանոյն պահիսր սիրս անկեղծ, որ զգտանելով կառուս եւ հանգիստ ուսիցն խնցեղաց ընդդէմ պատուակեալ նեմաւորեան՝ մեկեաց սրբեաց իջողոյ զելիս անտարբէր զալ իղրուսն սապանի գորովալի արտից նոյազարմ :

Յառաջ քան զգանի անս բանահիսս փետուր Ազանոյն Մասեայ այն յարեւմտից բռանէր յարեւելս, բայց զԵրեւելեայց տե՛նալի աշաց հայեցաւ ոչ երբէք յինն կարէր յտիւտակել, բերեալոյն բուխն փետուրն յազրիլ եւ շէր մարք նովա. զձեղ գրուսն արտից : Այլ մինչ գիտեալն բանազարդ նախընթաց Ազանից անձամբ իսկ բերէր, տեսնէ Հայր, բացան ընդարձակեցան իննիսն դուռն արտից Հայկազանց : Յատեանս ինքապարսիս եւ իմնորոյս Գաղափարս ընդ մի կայրափոխ Ձեր կրկին ողջագործանք սիրալի ընդառաջէին, այնպիսի անձկութեամբ բաց էր եւ երկրորդին Սիրելագունի՝ Գերագախ Տեսուն Այլագովալի Գարբիլ Վարդապետի՝ որոյ հայրք եւ ամենանձկալի տեսչութեանն՝ միայն մեք ջբարդաւորեցաք : Երկարաբաղձ առաքել Երանդին մնայր. եւ մեք անձուկ մեծ ունեւաք. այլ երջանիկ առաքել : Անն այսօր տեսանեմք զԵրեւելեայց եւ զարմարդին ցանկալի այրն, զայրն՝ « որում իսիս գուր գեղեցիկ մարդկութեան հանգիս » երկեցին երբեմն. զայրն որ ուղղեալ որ օգտելից ոչ ի Տանն Հնդկաց, անդաւոր ոչ օտարական եւ գե՛նախօսի իբանս մահախոս, այլ իղիւրագաց սիրս Հայկազանց, այլ իսուն Հայրենի հանգիս, այն եւ իբանց ասացից, եւ կարի յիւրաւունս : Քանզի զանճանապարտութիւն հոգոյ՝ զանկենէր Ազգասիրութիւն արտի՝ եւ գե՛նաւորստէր բոյս բարուց բազմադիսն ձերուցի Հօրն Թուրքեան Գերագախ Տ. Սարգիս Անձնանուէր Վարդապետի՝ ոչ որ եւ իցէ արկած դառն եւ ոչ անգամ ամենաձախ ժանիք ժամանակին կարեն իբանէր արտից Հայկազանց քակել կամ հանել անմահ է եւ Էք միւս իյիւսակարանի մնաց մերոց, մանաւանդ մինչ քաջ իջանին եւ խաղան հարստ մասունն եւ բանաստեղծական աշխոյժ երեսակայութիւն Ազգասէր Տ. Գորէն Խորխուրանի Վարդապետին ինքնագնական ար ընդ նկարաց արտի Հայրենոյն :

Ուսի իղձ էր ինն իխաղոց վասն բազմադիսի արդեանց Ազգասիրական շնորհակալեաց արձագանգս արձակել եւ այժմ ժամ առ ի. եւ մասնաւորապէս զայս պատեհութիւն զի գորտնամ միջնորդութեամբ բարբառասուցիս Թիւսիսի գեան Ազգասէր Տեսուն Յովնանու, ընդունել այտուհետեւ զմի օրինակ ցանկալի եւ պատուական Ազանոյց Մասեայ, եւ խնդրեմ զի հանութեամբ իբիս բարեւտ բաժանորդագրաց ընդունեցիք զմեզ : Իսկ իվերջէ մացբելով Հնար պատուական՝ շնորհել Հովնանասարաձ երկնից Ազգալոյս ցանադութեան Ձերում արդիւնաւորութիւն, Մասեայ Ազանոյց երկարաբաղձ կեանս, մանաւանդ Հայկազան բարեհաճութեալ Վարձարանի մերում պայծառութիւն եւ Ամենախիբի մանկսոյն արագ զարգացումն, զոր իխառս երկիս Հայասան Ամենախնամ Ազգն վերին հանեցալ ի Փարիզ քաղաքից յարուցանել : Գերագախ Հնար ընդունեցիք ընդ արտաբողիս մարդանացս եւ զամենախորին անկեղծ յարգանս զոր Արժանապատուութեան Ձերում նուիրեալ

Մե՛ն միշտ անձնանուէր բարեկամ Ձեզ

12 յուլիս, 1858

Կ. Պոլիս Խաղալիդ.

ՄԱՍԵՐԷ ՎԱՐԴԱՊԵՏ
Մախիկոնեան Տարոնոյ.

ԱՐՁԱՒՄԱՆԵԱՆ Տ. ՅԱՐՈՒՐԻՆԻ. — Օգոստոսական Երեւելեայց բարեհաճեցաւ ինքեզորդ կարգի Մե՛նախիբ պատուանշան շնորհելու. Տրապիզոնի անգղիական նիւպատոսի առաջին բարգման Արզումանեան մեծարգոյ Տ. Յարութիւնին, վերջին պատերազմին ժամանակն ըրած անձնանուէր ծառայութիւնները վարձատրելու համար : (ՄԱՍԻՍ.)

ՄԱՍԹԷՆՈՍ Վ. ԵՕՁԴԱՏԱՒ. — Օգոստոսական եւ բարեգութիւնընակալը Գաղափարի եւ Եղզուտի Հայոց վիճակներուն առաջնորդ գերագախ Տ. Մատթեոս ծայրագոյն վարդապետին խոհական եւ անձնանուէր վարձուները եւ վերջին պատերազմին ժամանակն ըրած հաւատարիմ ծառայութիւնները վարձատրելու համար բարեհաճեցաւ չորրորդ կարգի Մե՛նախիբ պատուանշան շնորհելու անոր : (ՄԱՍԻՍ.)

ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ Տ. ԽԱՁԻԿ. — Պաղատաւոր անգղիական փոխնիւպատոս (վիսքոսիս) մեծապատիւ Խաչիկ Մկրտիչեան որ իր հագուազիտ հանձնարով, նմտութեամբ եւ բարուցազնուութեամբ մեծ համարում եւ յարգ ստացած էր թէ կայսերական տերութեան եւ թէ օտարագրաց առջեւ, եւ մանաւանդ ջերմ ազգասիրութեամբն ու անբիւ բարեբարութիւններով այս երկիրները գտնուած ազգայնոց պանծալի նեցուկն ու խնամակալն էր. վեց ամիսէ իվեր օկարորիս կրելէ ետեւ մայիս 9ին օրը առ Աստուած փոխեցաւ ինասակի ՅՏ ամաց : Յուղարկատարութեան հանդէսը կարգէ դուրս շքեղութեամբ կատարեցաւ ինքնակարգութեան բոյսը նիւպատոսաց, եւ մարմինը բաղեցաւ. Հայոց նորաշէն եկեղեցոյն բակը, ուր հանգուցեալ կանխաւ նշանակած էր իւր գերեզմանին տեղը :

Այս տարածած ցառալ մարք խորին սոցոյ մեջ ձգած է Պաղատատի հայ ժողովուրդը : Հանգուցեալ Տ. Խաչիկ արու գաւաակ շունենալով իրեն կաշորդէ իւր փեսան մեծարգոյ Տ. Միքայիլ Մանտեի Մինասեան Անգղիոյ նիւպատոսին առաջին բարգմանը, որ իր ազնիւ բնաւորութեամբն ու հանձնարով ինչպէս նաեւ ետանդուն ազգասիրութեամբն՝ մեծ միխարութիւն ըլլալու յոյս կուտայ Պաղատաւոր մեր համագրեացը : (ՄԱՍԻՍ.)